

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/152/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115206389
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2115206389.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci žalobcu: Ľ. J., G. XX.X.XXXX, K. O. XXXX/XX, E., zastúpený advokátom: Mgr. Peter Kubala, so sídlom Pod Párovcami 55, Piešťany, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 237,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 237,88 eur ako primerané finančné zadostučinenie, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.3.2015 domáhal vydania rozhodnutia ktorým súd určí, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej žiadal určiť, že podmienka (zmluvné dojednanie) obsiahnuté v článku 8 Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka (v bodoch 8.1. až 8.6.) Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobca sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažné prostriedky vo výške vyčíslenej žalobcom (predstavujúcej rozdiel medzi sumou peňažných prostriedkov splatených navrhovateľom vo forme splátok úveru a sumou skutočne odporcom poskytnutých peňažných prostriedkov), a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Uznesením č.k. 19C/152/2015 - 66 zo dňa 17.6.2016 súd konanie v časti o určenie, že podmienka (zmluvné dojednanie) obsiahnuté v článku 8 Dohody o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (v bodoch 8.1. až 8.6.) Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou zastavil. Zároveň súd pripustil zmenu žaloby nasledovne:

„1. Súd určuje, že úver poskytnutý odporcom navrhovateľovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

2. Súd ukladá odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 408,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 408,38 eur od 16.5.2016 do zaplatenia.

3. Súd ukladá odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 237,88 eur ako primerané finančné zadostučinenie.“

3. Rozsudkom č.k. 19C/152/2015-76 zo dňa 7. novembra 2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 7. novembra 2016 č.k. 19C/152/2015-82, súd uložil žalovanému

povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 408,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 408,38 eur od 16.5.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keď vo zvyšku súd žalobu zamietol. Doplniacím rozsudkom rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34% trov konania s výnimkou trov konania za súdny poplatok vo výške 57,- eur a taktiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Trnava sumu 57,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Na základe odvolania strán sporu, odvolací súd rozsudkom č.k. 9Co/157/2017-115 zo dňa 24.4.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a v napadnutej zamietajúcej časti o určenie, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov potvrdil.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 237,88 eur a doplniací rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 7.11.2016 zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva nasledovné: „Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Účelom finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Zamietnutie žaloby v tejto časti žalobcom uplatneného nároku (nárok na finančné zadosťučinenie) súd riadne neodôvodnil, takže jeho rozhodnutie vyznieva arbitrárne. Svoj záver o tom, že žalobcovi nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, keď predmetom tohto konania nebolo uplatnenie nároku titulom porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi súd nijako bližšie neodôvodnil a vo svojom rozhodnutí ani neuviedol ako uplatnený nárok žalobcu posúdil.“

„Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie bolo predloženými dôkazmi nesporne preukázané, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je bezúročný a bez poplatkov, že žalovaný tiež plnil žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca zaplatil žalovanému vyššiu čiastku, ako mu bola celkom poskytnutá z úverového vzťahu i plnením zo zmluvy o úvere, a to podľa záverov súdu prvej inštancie dôsledne podložených a špecifikovaných v odôvodnení preskúmaného rozsudku, na ktoré odvolací súd opätovne v podrobnostiach odkazuje, bola požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 408,38 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia opodstatnená.“

5. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na finančné zadosťučinenie, ktoré si uplatnil vo výške 237,88 eur.

6. Súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, keď pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa ospravedlnil z neúčasti a zistil nasledovné:

7. Zástupca žalobcu k uplatnenému nároku na finančné zadosťučinenie uviedol, že časť finančných prostriedkov, ktoré boli zaplatené neboli aktívne zaplatené žalobcom, ale tým spôsobom, že potom ako žalobca upozornil žalovaného na to, že predmetná zmluva je bezúročnou a bezpoplatkovou a žiadal ho o vydanie finančných prostriedkov, žalovaný uplatnil u zamestnávateľa žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy a žiadal od zamestnávateľa realizovať zrážky zo mzdy. Takýmto spôsobom bola žalovanému poukázaná suma vo výške 237,88 eur, ktorú si žalobca uplatňuje i titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Poukazovanie zrážok zo mzdy bolo zastavené až na základe súdom nariadeného predbežného opatrenia. Má za to, že žalovaný vzhľadom na množstvo sporov, ktorých skutková podstata je rovnaká, napriek viacerým súdnym rozhodnutiam si mal byť vedomý, že takýto úver, ktorý poskytol

i žalobcovi je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. I vzhľadom na túto skutočnosť má za to, že žalobca má nárok na primerané finančné zadosťučinenie, keď poukazuje i na skutočnosť, že žalobca sa dostal do finančnej tiesne tým, že mu boli vykonávané zrážky zo mzdy, bez pomoci rodinných príslušníkov by nebol schopný zvládnuť situáciu. Je nepochybné, že žalovaný porušil svoje povinnosti voči žalobcovi a nepravdivými zamlžujúcimi a nekorektnými informáciami poskytnutými pred poskytnutím zmluvy ho klamlivo o podmienkach úveru informoval, žalobca sa rozhodol k obchodnej transakcii, ktorú by inak neurobil, uzatvoril so žalobcom zmluvu, ktorá neobsahovala predpísané náležitosti od absencie rozdelenia splátok, nesprávnej výšky RPMN, neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN, nesprávna výška úveru a iné, konal v rozpore s jeho povinnosťou konať s odbornou starostlivosťou a nekonať voči žalobcovi ako spotrebiteľovi klamlivo. Má za to, že žalovaný sa od momentu, kedy mu žalobca zaslal výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia obohacoval bezdôvodne na úkor žalobcu a to dokonca úmyselne, má za to, že požadované zadosťučinenie má vo vzťahu k žalobcovi okrem reparačnej funkcie v tejto výške aj charakter primeranej sankcie pre žalovaného, nakoľko žalovaný podniká v oblasti poskytovania úverov viac ako 10 rokov a zásadne do času uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere žiaden jeho zmluvný vzťah nebol súladný s predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa, výška požadovaného zadosťučinenia má tak aj význam odradiť žalovaného a tiež obdobné subjekty od protiprávneho konania.

8. Žalovaný sa k nároku na finančné zadosťučinenie nevyjadril.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 15.10.2013 bola medzi veriteľom - žalovaným a dlžníkom - žalobcom uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť formou 36 mesačných splátok po 85,15 eur, a to pri ročnom úroku 70% a RPMN 67,76%. Celková čiastka ktorú mal žalobca zaplatiť bola 3.065,40 eur.

10. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Na základe vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, tak ako napokon konštatoval i odvolací súd vo svojom rozhodnutí, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je bezúročný a bez poplatkov, keď v zmluve o poskytnutí revolvingového úveru nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru a údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

12. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Účelom finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená.

13. V danej veci bolo preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti, ktoré mu ukladá zákon, so žalobcom uzatvoril zmluvu, ktorá neobsahovala predpísané náležitosti, žalobca - spotrebiteľ si úspešne

uplatnil svoje právo, keď súd konštatoval, že žalovaný nemá nárok na úrok a poplatky a žalobcovi bolo priznané vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 408,38 eur. Tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatnil zrážky zo mzdy, žalobca sa dostal do finančnej tiesne, bez pomoci rodinných príslušníkov by nebol schopný zvládnuť situáciu. Uvedené vyvolalo u žalobcu stresové situácie a psychické vypätie. Súd považoval výšku finančného zadosťučinenia za primeranú, keď predstavuje sumu, ktorá bola žalovanému zaplatená formou zrážok zo mzdy žalobcu.

14. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

15. V danej veci bol v konaní úspešnejší žalobca, keď žalobe bolo vyhovené v časti o zaplatenie sumy 408,38 eur s príslušenstvom a v časti uloženia žalovanému povinnosti zaplatiť sumu 237,88 eur ako primerané finančné zadosťučinenie.

V časti určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov bola žaloba zamietnutá.

Úspech žalobcu bol tak v rozsahu 2/3-in a neúspech v 1/3-ine, v percentuálnom vyjadrení má tak žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34% (úspech 66,67% mínus neúspech 33,33%). Súd ale priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75%, keď pri vyhlásení rozhodnutia opomenul od úspechu žalobcu odrátať neúspech. (Súd viazaný rozsudkom tak ako bol vyhlásený uvedené nemohol zmeniť pri vypracovaní rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.